

KOMMISSIONENS DIREKTIV 1999/10/EF

af 8. marts 1999

om undtagelser fra bestemmelserne i artikel 7 i Rådets direktiv 79/112/EØF, for så vidt angår mærkning af levnedsmidler

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 79/112/EØF af 18. december 1978 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler bestemt til den endelige forbruger samt om reklame for sådanne levnedsmidler⁽¹⁾, senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/4/EF⁽²⁾, særlig artikel 7, stk. 3, litra d), og stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

I artikel 7, stk. 2, litra a) og b), i direktiv 79/112/EØF præciseres det, at mængden af en ingrediens skal angives på mærkningen af et levnedsmiddel, hvis den pågældende ingrediens indgår i varebetegnelsen eller fremhæves i mærkningen;

dels foreskrives det i Kommissionens direktiv 94/54/EF⁽³⁾, ændret ved Rådets direktiv 96/21/EF⁽⁴⁾, at der skal være en angivelse »indeholder sødestof(fer)« eller »indeholder sukker og sødestof(fer)« på mærkningen af levnedsmidler, som indeholder sådanne ingredienser; denne angivelse bør ledsage varebetegnelsen;

da disse angivelser er obligatoriske efter direktiv 94/54/EF, skal mængden af denne eller disse ingredienser følgelig også angives i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2, litra a) og/eller b), i direktiv 79/112/EØF;

angivelse af mængden af sødestoffer vil ikke være afgørende for, om forbrugerne vælger det pågældende levnedsmiddel på indkøbstidspunktet;

dels leder angivelsen af tilsætning af vitaminer og mineraler til, at en næringsdeklaration er obligatorisk i overensstemmelse med Rådets direktiv 90/496/EØF⁽⁵⁾;

angivelse af vitaminer og mineraler anses for at udgøre en integrerende del af varebetegnelsen eller som en fremhævelse af en ingrediens i henhold til artikel 7, stk. 2, litra a)

og/eller b), i direktiv 79/112/EØF, og følgelig skal der være en mængdeangivelse for dem;

dobbelt oplysninger af denne type er ikke nyttige for forbrugerne og kan endog vildlede dem, for så vidt som mængden i overensstemmelse med artikel 7, stk. 4, i direktiv 79/112/EØF er udtrykt i procent, medens den i næringsdeklarationen er anført i mg;

derfor bør der fastsættes yderligere undtagelser fra reglen for mængdeangivelse af ingredienserne;

desuden præciseres det i artikel 7, stk. 4, i direktiv 79/112/EØF, at den angivne mængde udtrykt i procent svarer til mængden af ingrediensen eller ingredienserne på det tidspunkt, hvor de anvendes; det nævnte stykke indeholder dog en bestemmelse om, at der kan fastsættes undtagelser fra dette princip;

sammensætningen af visse levnedsmidler ændres i væsentlig grad ved kogning eller anden behandling, der medfører en tørring af ingredienserne;

det viser sig nødvendigt at fastsætte en undtagelse fra den i artikel 7, stk. 4, i direktiv 79/112/EØF omhandlede beregningsmetode for mængden af disse produkter, således at det pågældende levnedsmiddels faktiske sammensætning afspejles bedre, og at det undgås, at forbrugerne vildledes;

efter artikel 6, stk. 5, litra a), i direktiv 79/112/EØF finder det samme princip anvendelse for den rækkefølge hvori ingredienserne opføres på listen;

den nævnte artikel 6 fastsætter dog, at der kan gøres undtagelser for bestemte levnedsmidler og ingredienser, og derfor bør der af konsekvenshensyn fastsættes tilsvarende undtagelser for beregningsmetoden for mængde;

i overensstemmelse med subsidiaritets- og proportionalitetsprincippet som omhandlet i traktatens artikel 3 B, kan målene for den påtænkte handling, nemlig at sikre en effektiv gennemførelse af princippet om, at der skal forekomme en mængdeangivelse af ingredienserne i levnedsmidler, ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne hver for sig, da grundreglerne er foreskrevet i fællesskabslovgivningen; direktivet begrænser sig til det minimum, der er nødvendigt for at opfylde disse mål, og går ikke videre, end hvad der er nødvendigt herfor;

⁽¹⁾ EFT L 33 af 8. 2. 1979, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 43 af 14. 2. 1997, s. 21.

⁽³⁾ EFT L 300 af 23. 11. 1994, s. 14.

⁽⁴⁾ EFT L 88 af 5. 4. 1996, s. 5.

⁽⁵⁾ EFT L 276 af 6. 10. 1990, s. 40.

de i dette direktiv fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Levnedsmiddelkomité —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

1. Artikel 7, stk. 2, litra a) og b) i direktiv 79/112/EØF finder ikke anvendelse, hvis angivelsen »indeholder sødestof(fer)« eller »indeholder sukker og sødestof(fer)« ledsager varebetegnelsen for et levnedsmiddel som foreskrevet i direktiv 94/54/EF.

2. Artikel 7, stk. 2, litra a) og b), i direktiv 79/112/EØF finder ikke anvendelse på angivelser om tilsætning af vitaminer og mineraler, når disse stoffer angives i forbindelse med en næringsdeklaration.

Artikel 2

1. Som undtagelse fra princippet i artikel 7, stk. 4, i direktiv 79/112/EØF finder stk. 2 og 3 i nærværende artikel anvendelse.

2. For levnedsmidler, der har undergået væsketab efter varmebehandling eller lignende behandling, svarer den angivne mængde til mængden af den eller de anvendte ingredienser, beregnet i forhold til færdigvaren. Denne mængde angives i procent.

Når den angivne mængde af en ingrediens eller den samlede mængde af alle ingredienser overstiger 100 %, erstattes procentangivelsen dog med en vægtangivelse for ingrediensen, der svarer til den mængde, der er anvendt ved tilberedningen af 100 g af færdigvaren.

3. Mængden af flygtige ingredienser angives efter deres vægt i færdigvaren.

Mængden af ingredienser, der anvendes i koncentreret eller tørret form, og som rekonstitueres under fremstillingen, kan angives efter deres vægt før koncentrationen eller tørringen.

Ingredienserne i koncentrerede eller tørrede levnedsmidler, som skal tilsættes vand, kan angives efter det mængdeforhold, hvori de forefindes i det rekonstituerede produkt.

Artikel 3

Medlemsstaterne vedtager om nødvendigt deres love og administrative bestemmelser senest den 31. august 1999 for:

- at tillade handel med produkter, der er i overensstemmelse med nærværende direktiv, senest den 1. september 1999
- at forbyde produkter, der ikke er i overensstemmelse med dette direktiv, senest den 14. februar 2000. Dog kan produkter, der er bragt på markedet eller mærket inden denne dato, og som ikke opfylder direktivets krav, afsættes, indtil lagrene er opbrugt.

De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 4

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 5

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. marts 1999.

På Kommissionens vegne

Martin BANGEMANN

Medlem af Kommissionen